

Mustafa ÖZASLAN (Derleyen), Kilis Oyaları, Kilis İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü (Hazırlatan), TC Kilis Valiliği Yayın, No:4, Gaziantep: GNG Ofset, 2015. ISBN: 978-975-9011-49-9, 148 sayfa.

Özlem AYDOĞDU ATASOY*

Tarihi süreç içerisinde, Türk ve Arap kültürlerinin bir arada yaşadığı Kilis'te el sanatları önemli bir uğraş olarak varlığını korumuş ve günümüze kadar ulaşabilmiş kültürel değerlerimizdendir. Geçmiş dönemlerde Kilis'te yapılan başlıca el sanatları; kilim dokumacılığı, demircilik, kalaycılık, bakır işlemciliği, yemenicilik, dülgerlik, debbağlık, yorgancılık, taş işçiliği, külekçilik, köşgercilik, çulhacılık, zembilcilik, oya ve nakış iken günümüzde bu ürünlerin yapımını teknolojik gelişmelerin de etkisiyle makineler almıştır. Bu nedenle sözü edilen sanatlardan çoğu kaybolmuş veya kaybolmaya yüz tutmuştur. Kilis'te günümüzde yapılmaya devam edilen el sanatları olarak ise, yorgancılık, yemenicilik, bakır işlemciliği, demircilik, külekçilik, oya ve nakış kalmıştır. Bu sanatlar, sayıları her geçen gün azalan Kilisli ustalar tarafından halen yaşatılmaya çalışılmaktadır.

Oya örücülüğü, Kilis'te kadınlar tarafından yapılan özgün bir uğraş olup, bu uğraş zaman içerisinde el sanatı haline dönüşmüştür. Oyalar, kadının, çevresinde gördüğü güzellikleri veya içinde bulunduğu durumu sembol ve motifler yardımıyla örmesiyle oluşur, bir nevi kadının iç dünyasının dışa yansımasıdır. Oyalar, iğne, tığ, mekik, maşa (firkete) gibi malzemeler kullanılarak pul, boncuk, iplik yardımıyla başörtüsü, eşarp, yazma ve tülbent kenarlarını süslemek için yapılır. Kadınların oya örmesinin genel olarak üç

temel nedeninden bahsedilebilir;

Süslenmek,

Duygu ve düşünceleri sembol ve motifler yardımıyla anlatmak,

Oyaları satarak ekonomik kazanç elde etmek.

Kilis Oyaları kitabı, somut olmayan kültürel mirasın devamlılığını sağlayan el sanatlarından biri olan oyaları kayıt altına alarak korunmasına katkı sağlamak, tanıtımını yapmak ve gelecek kuşaklara aktarmak amacıyla Kilis İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü tarafından hazırlanmıştır.

Kilis yöresinde yapılan oyaları derlemek üzere hazırlanan ve bir tür kataloglama olan *Kilis Oyaları* kitabı, Kilis Valisi tarafından kaleme alınan Önsöz, Kilis İl Kültür ve Turizm Müdürü tarafından yazılan Takdim, kitabı derleyen Kilis İl Müdürlüğü Folklor Araştırmacısı Mustafa Özasan tarafından yazılan Sunuş ve Giriş yazıları ile başlar. Kitap, Özasan tarafından kaleme alınan oyaların anlatıldığı bölüm ile devam etmektedir. Kitabın son bölümü kataloglamaya ayrılmıştır. Bu bölümde, her bir sayfada bir oya motifinin ismi, özelliği, fotoğrafı ve kullanım özelliği bulunmaktadır. Kitabın içeriğine konu olan oyalar, Kilisli kadınlar tarafından başörtüsü, eşarp ve yazma kenarlarını süslemek için işlenen oya motiflerinden seçilmiştir. Kitabın sonunda kaynakçaya ve kaynak kişilere yer verilmiştir.

Kitabın *Giriş* bölümünde, Kilis oyaları ile ilgili bilgilere yer verilmiştir.

* Kültür ve Turizm Bakanlığı, Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğü, Araştırmacı; Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Halkbilim Anabilim Dalı, Yüksek Lisans öğrencisi, aydogduozlem@hotmail.com

Oyaların Kilisli kadınlar için ne anlam ifade ettiği, hangi amaçlarla, nerelerde kullanıldığı, aile ekonomisine katkısı, özellikle genç kızlar (çeyiz sandığı) için önemi gibi konular ele alınmıştır. Bu bölümde ayrıca, oyalarda kullanılan motiflerden bahsedilmiş, motiflerin iletişim aracı olarak nasıl kullanıldığı anlatılmış, diğer il veya yörelerden oyalarla ilgili örnekler verilmiştir. Kilis oyalarında kullanılan motiflere de değinilmiş, motiflerin genellikle, bitki, hayvan veya geometrik şekiller olduğundan bahsedilmiştir.

Oyaların Genel Özellikleri başlığı altında yer alan bölümde, oyaların tarihsel gelişimi, oyalarda kullanılan gereçler anlatılmıştır. Sonraki bölüm, *Oyaların Kilis'te Kullanımı* başlığını taşımaktadır. Bu bölümde de oyalarla ilgili bilgiler verilmiş ve Kilis oyalarnın Kilisli kadınlar için öneminden bahsedilmiştir.

Kitapta, Kilis oyaları 4 başlık altında toplanmıştır;

İğne Oyaları (13 örnekleme),

Tığ Oyaları (90 örnekleme),

Mekik Oyaları (8 örnekleme) ve

Maşa Oyaları (3 örnekleme) şeklindedir.

Kilis Oyaları kitabında, kataloglaşmanın nasıl yapıldığına dair bir örnek vermek gerekirse; sayfa 90'da *Şamı Dut (Şamı Dutu) Oyası* anlatılmıştır.

Şamı *Dut* oyalı bir tülbenti takan genç bir kızın fotoğrafının yanına oya ile ilgili bilgiler sıralanmıştır;

İsmi : Şamı *Dut Oyası*

Özellikleri : *Boncuklu Tığ Oyası*

Kullanım Özelliği : Şamı *Dut yörede yetişen bir dut türüdür. Halk hekimliğinde de kullanılan bu meyve, yöreye özgü oya motifi olarak da kullanılmıştır.*

Kilis ve civarında kadınların başlarını örtmek için kullandığı başörtüsü, eşarp ve yazma kenarlarını süsleyen oya modellerinin, genel olarak,

Anadolu'nun diğer yörelerinde kullanılan oya modelleriyle benzer özellikte oldukları görülmektedir. Bu anlamsal özellikler konusunda *Kilis Oyaları* kitabında şu tespitlere yer verilmektedir (s.23);

Demir (metal) pul oyasını kadınlar düğün ve lohusa hamamında banyo sonrası takmak üzere hazır bulundururlar.

"Subay sırması", "sarhoş bacağı" gibi düz ve sade boncuk oyalarnı yaşıleri kadınlar günlük kullanım amacıyla başlarına takarlar.

Özellikle, "mum çiçeği", "biber oyası", "ezik dut", "filey" gibi belli başlı oyalar mutlaka her genç kızın çeyizinde bulunması gereken oyalardandır.

Lohusa (loğusa) kadının başına, bebeğe nazar değmemesi için bebeğin cinsiyetine göre erkekse mavi, kız ise beyaz ya da kırmızı tülbent ve oyası takılır. Ayrıca, yeni doğan çocuğun sarılık olmasını önlemek amacıyla yüzüne sarı tülbent ve oyası örtülür.

Yeni gelin ve genç kadınlar başlarına takmak için özellikle gösterişli ve kırmızı renkli oyalarn yapıldığı başörtüsünü tercih ederler.

Eşi vefat etmiş kadınlar asla canlı ve gösterişli başörtüsü ve oya takmazlar. Genelde koyu renkli kumaş kenarına sade oyalarn tercih edilir.

Mevlit törenleri ve özel günlerde tercihen iğne oyalı, beyaz tülbentler kullanılır.

Kına gecelerinde gelinin başına kına yakılırken özellikle kırmızı yazma veya tülle yapılmış pul oyası kullanılır.

Hacca gidecek kadınlar için yakın çevresi tarafından özellikle beyaz renkli oyalı tülbent hazırlanır.

Değişik tarihlerde farklı kurum ve kişiler tarafından oyalarla ilgili yayınlar yapılmış olsa da *Kilis Oyaları* kitabının, Kilis'e özgü olması ve uzun süreli bir alan araştırması neticesinde bir derleme yapılarak kataloglama

şeklinde biz okuyucuların hizmetine sunulması anlamında tek kaynak olduğu söylenebilir. Bunun yanı sıra, kitapla ilgili yapılabilecek eleştiriler de bulunmaktadır. Eleştiriler, kitabın bir sonraki basımına katkı niteliğindedir. Kitapta göze çarpan eksiklikleri sıralamak gerekirse;

- Kitabın içindekiler sayfasında eksik başlıklar olduğu görülmektedir.

- Kitapta oyaları örerken kullanılan en temel malzemeler olan iğne, tığ, mekik, maşa, pul gibi malzemelerden bahsedilmemiştir. Ayrıca oya denildiği zaman ilk akla gelen örtü olan ve kitapta sıklıkla adı geçen başörtüsü, eşarp, yazma, tülbent, vb.nin anlam kargaşasına yer vermemek için ne olduklarının ve hangi zamanlarda ne amaçlarla kullanıldıklarının açıklanması da yararlı olacaktır.

- Kitapta yer alan 114 oyadan sadece 22 tanesinin altında kullanım özelliği verilmiştir. Her bir oyanın kullanım özelliğini öğrenmek mümkün olmasa da bu durumun yörede oyalara ait motiflerin kültürel bir aktarım taşımadığının göstergesi olabileceği düşünülmektedir.

- Kitapta yer alan konular zengin bir içerik taşımasına rağmen bir düzen içerisinde anlatılamamıştır.

- Kitapta oyalanın kullanımı ile ilgili konu tekrarlarına gereğinden fazla rastlanmıştır.

- Kitapta 4 başlık altında toplanan oyalanın (iğne, tığ, mekik ve maşa) ne tür oyalardıklarının daha iyi anlaşılabilmesi için görsel anlatıma geçilmeden önce oyalanın yapımı ile ilgili teknik anlatımının yapılması önerilebilir. Örneğin, iğne oyası anlatılacaksa önce iğne oyasının ne olduğu, bu oya yapılırken hangi malzemelerden/gereçlerden/süslerden yararlanılabileceği, iğne oyasının daha çok ne tür motiflerde kullanılabileceği gibi bilgilerin yer almasında yarar görülmektedir.

- Kitabın sonunda kaynakçada yer alan basılı yayınların kitabın içeriği ile uyumlu hale getirilmesine özen gösterilmesi gerekmektedir.

Türk halk kültürü içerisinde kadına dair ve özgün bir el sanatı olan oyalarda, kimi zaman evlilik çağına gelmiş genç kızlarımızın başlarında ve çeyizlerinde rengârenk, kimi zaman mevlitlerde kadınlarımızın başlarında beyaz, kimi zaman eşi vefat etmiş kadınlarımızın başlarında matemi simgelemek için siyah, kimi zaman yaşamı tecrübe dolu yaşlarımızın başında sade renkte, kimi zaman nazara karşı mavi renkte, kimi zamansa al basmasına karşı kırmızı renkte, bebeği sarılıktan korumak için sarı renkte kısacası her bir renkte karşımıza çıkmaktadır. Oyalarda için Türk kadınının baş tacıdır demek -hem gerçek hem de mecazi anlamıyla- yanlış olmaz. Kilis ve yöresindeki kadınlar için de oyanın yeri ebedi olup örülen motiflerin Anadolu'nun pek çok yerindeki oyalarda benzeştiği görülmektedir. Bu da kültürel etkileşimin ve kitle iletişim araçlarının gelişiminin doğal bir sonucu olarak yorumlanabilir.

Sonuç olarak, görsel açıdan bir şölen olan *Kilis Oyaları* kitabı, Kilis ve çevresindeki kadınların başlarını örtmek amacıyla kullandığı başörtüsü, eşarp ve yazma kenarlarını süsleyen oyalanın kayıt altına alınarak gelecek kuşaklara aktarılması amacıyla Kilis İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü tarafından hazırlanmıştır. Kitaba yönelik yapılan eleştirilerin kitabın okuyuculara daha yararlı olması amacı taşıdığını belirtmekte fayda görülmektedir. Bu vesileyle, halk kültürümüz içerisinde bu denli değerli olan başta oyalarda olmak üzere el sanatlarımıza sahip çıkmanın ve bu sanatlarımızı gelecek kuşaklara aktarmanın bu tür yayınlarla mümkün olacağı öngörülmektedir.

MİLLÎ FOLKLOR

Uluslararası Kültür Araştırmaları Dergisi
Yayın İlkeleri

Genel İlkeler: 1989 yılında yayın hayatına başlayan Millî Folklor, Bahar, Yaz, Güz ve Kış sayıları olarak yılda dört defa Mart, Haziran, Eylül ve Aralık aylarında yayımlanır. İki yılda bir cilt oluşturulur ve ikinci yılın son kış sayısına dizin konulur. Üye ve ilgililerine yayım tarihini izleyen 20 gün içinde gönderilir. Bir yıl önceye ait “öz”lü makalelerin tamamı, bir yılı doldurmayanların ise Türkçe ve ikinci dildeki özetlerin yer aldığı birinci sayfaları <<http://www.millifolklor.com>> adresinden ücretsiz okunabilir. “Öz”lü olmayan yazılarda erişim sınırı bulunmamaktadır.

Amaç: a) Türkiye ve Türk dünyasındaki Halkbilimi ve Somut Olmayan Kültürel Miras (SOKÜM) çalışmalarını Kültür Araştırmaları yöntemleriyle yayımlamak, bu alandaki çalışmalarını yerelden ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeye taşımak, b) Dünyadaki halkbilimi ve SOKÜM çalışmalarını izlemek c) Halkbilimi, etnoloji ve antropoloji çalışmalarının ve SOKÜM’ün Korunması Sözleşmesi’nin hedeflerinin kuramsal ve yöntemsel gelişimine katkı sağlayacak her türlü çalışmayı –Türkçe (Latin harfli olmak kaydıyla diğer Türk lehçeleri) veya Latin harfli uluslararası dillerden birinde (Fransızca, İngilizce veya İspanyolca) yayımlamak.

Konu: Türkiye ve Türk dünyasındaki araştırmaya, incelemeye veya derlemeye dayanan halkbilimi, etnoloji ve antropoloji ve SOKÜM konuları ve bunlarla ilgili her türlü kuram ve yöntem sorunlarına Kültür Araştırmaları kapsamında yer veren yazılar ve halkbilimi alan, yöntem ve kuramlarıyla bütünlüklü bir şekilde ilişkilendirilen Disiplinler Arası çalışmalar. (Halkbiliminin de incelediği herhangi bir konuyu başka bir disiplinin amaç, yöntem ve kuramlarına göre ele alan ve disiplinler arası özellik taşımayan yazılar konu kapsamımız dışındadır.)

İçerik: a) Alanında bir boşluğu dolduracak, araştırmaya dayalı özgün makaleler b) Alanın gelişimine katkı sağlayacak tanıtım ve eleştiri yazıları c) Türk kültürü, halkbilimi, etnoloji, antropoloji ve SOKÜM çalışmalarına kuramsal ve yöntemsel açıdan katkı sağlayacak çeviri yazıları ç) Alandan veya yazılı kaynaklardan yapılan derlemeler.

Daha Önce Yayımlanmamış Olma: Millî Folklor’da yayımlanacak yazılarda daha önce

hiçbir yerde yayımlanmamış olma şartı aranır. Bilimsel bir toplantıda sunulmuş bildiriler yayımlanmış olarak kabul edildiğinden Millî Folklor’da yayımlanamaz. Bir yazarın aynı yıl içinde en fazla iki “öz”lü yazısı yayımlanabilir. Aynı yazarın birinci yazısı yayımlanmadan ikinci yazısının inceleme süreci başlatılmaz.

Gelen Yazıların Değerlendirilmesi: Yayımlanmak üzere gönderilen yazılar öncelikle Editörlük Birimi tarafından amaç, konu, içerik ve yazım kuralları açısından incelenir. Bu yönleriyle uygun bulunanların yazar adları gizlenir ve Yayın Kurulu üyelerinin görüşü doğrultusunda, bilimsel bakımdan değerlendirilmek üzere, alanında eser ve çalışmalarıyla kabul görmüş iki hakeme gönderilir. Hakemlere gönderme aşamasında yazarlardan “Hakemlik Ücreti” alınır ve hakemlere inceleme sonunda “İnceleme Ücreti” ödenir. Hiçbir şekilde hakemlere yazar adı gönderilmez, yazarlara hakem adı açıklanmaz. Hakem raporları iki yıl süreyle saklanır. Hakem raporlarından biri olumlu, diğeri olumsuz olduğu takdirde, yazı üçüncü bir hakeme gönderilebilir ve/veya Yayın Kurulu nihai kararını raporlar üzerinden verebilir. Yazarlar, hakemlerin ve Yayın Kurulu’nun eleştiri, öneri ve düzeltme taleplerini dikkate alırlar. Katılmadıkları noktaları gerekçeleriyle birlikte ayrı bir rapor hâlinde Yayın Kurulu’na sunabilirler. Yayım kararı verilen yazılar sıraya konulur ancak editörlük, dosya hazırlama, güncellik, gereklilik gibi dergiciliğe bağlı birçok nedenle kimi değişiklikler yapılabilir. Hakemlik süreçlerini tamamlamış ve yayımına karar verilmiş olsa bile hiçbir yazı için “yayımlanacaktır” içerikli yazı verilmez. Dergide yayımlanmasına karar verilen yazıların son biçimi yazara gönderilir ve onayı alındıktan sonra yayımlanır.

Genel Kurallar: Makalelerde uyulması gereken genel kurallar şunlardır:

A) Başlık: 12 kelimeyi geçmemeli, bold ve büyük harflerle yazılmalı ve ikinci dildeki karşılığı küçük harflerle başlığın altında yer almalıdır. (Makale Türkçe veya Latin harfli Türk lehçelerinden birinde ise ikinci dil Fransızca, İngilizce veya İspanyolca, makale Türkçe ve Latin harfli Türk lehçelerinin dışındaki bu üç dilden birinde ise ikinci dil Türkçe olacaktır.)

B) Yazar Adı: Başlığın altına yazılmalı, görev unvanı, kurum adresi ve e-posta bilgileri bir yıldızla soyadına ilintilendirilerek, ilk sayfanın altında verilmelidir.

C) Öz ve Anahtar Kelimeler: Öz ve Anahtar Kelimeler: Öz, ortalama 200 (İki Yüz) kelime ve yazının özünü verecek tarzda hazırlanmalıdır. Öz içinde kaynak, şekil, çizelge, nota vb. bulunmamalıdır. Özün hemen altında beş anahtar kelime verilmelidir. Anahtar Kelimelerin makalenin içeriğini doğru bir biçimde sunmasına dikkat edilmelidir. Öz ve Anahtar Kelimeler Türkçe ve ikinci dilde hazırlanmalıdır.

Ç) Makale Metni: Yazılar bilgisayarda 2 satır aralıkla ve 12 punto yazılmalı, Türkçe ve İngilizce özlere dâhil ortalama 5000 (Beş Bin) kelimeyi geçmemeli ve özgün olmalıdır. Özlü makalelerde yazarın görüşlerini içeren kısımlar %70'ten az ve alıntı oranı % 30'dan fazla olmamalıdır. Yazılar, MS Word programında ve Times New Roman veya Arial yazı karakteri ile yazılmalıdır. Makale, giriş bölümüyle başlamalı, burada yazının hipotezi ortaya atılmalı, gelişme bölümü (ara ve alt başlıklarla desteklenebilir) veri, gözlem, görüş, yorum ve tartışmalardan oluşmalı, Sonuç bölümünde varılan sonuçlar, önerilerle desteklenerek açıklanmalıdır.

D)Kaynak Gösterme: Kaynak göstermede kesinlikle dipnot kullanılmamalıdır. Metin içinde (Elçin 1988:8) yazarın aynı yıl yayımlanan birden fazla eseri kaynak gösterilmişse (Elçin, 1988a, Elçin 1988b...) birden fazla kaynağa atıfta bulunuluyorsa (Köprülü 1940, Kaplan 1974, Elçin 1988), çok yazarlı yayınlarda ilk yazar adı (Kaplan vd. 1975), görülmeyen bir yayın kaynak gösteriliyorsa (Raglan 1973, Ekici 1988'den) sözlü kaynak kullanılıyorsa kaynak kişi bilgileri Adı, Soyadı, Görüşme Tarihi ve Yeri bilgilerini içermelidir.

E) Kaynakça: Makale metninin sonunda, yazarların soyadına göre alfabetik olarak yazılmalıdır. Bir yazarın birden fazla yayını olması hâlinde, yayımlanış tarihine göre, bir yazara ait aynı yılda basılmış yayınlar var ise (1980a, 1980b) şeklinde gösterilmelidir.

Kitap: Gazete, dergi, ansiklopedi, antoloji, roman, oyun ve film gibi yapıtlar ile öykü ve şiir kitapları "uzun yapıt" sayılır ve künyede eğik yazı ile gösterilir. Basılmış tezler de bu kategoriye girer.

Bir yazar: Tek yazara ait yapıtların künyesi şu şekilde gösterilir. Kullanılan kaynaktan yapıtın yayımlandığı şehir belirtilmiyorsa, künyede bu bilginin bulunması gereken yerde Yyy (yayın yeri yok), yayımlandığı yer belirtilmemişse yy (yayımcı yok), yayımlandığı tarihe ilişkin bilgi yer almıyorsa ty (tarih yok) kısaltmaları kullanılır.

Oğuz, M. Öcal. Somut Olmayan Kültürel Miras Nedir?. Ankara: Geleneksel Yayınları, 2009.

Koz, M. Sabri, haz. Nasreddin Hoca Kitabı. İstanbul: Kitabevi Yayınları, 1999.

Reichl, Karl. Türk Boylarının Destanları: Gelenekler, Şekiller, Şiir Yapısı. Çev. Metin Ekici. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları, 2002.

Hobsbawm, Eric ve Terence Ranger, der. Gelenegin İcadı. (çev. Mehmet Murat Şahin) İstanbul: Agora Kitaplığı, 2006.

İki (ya da üç) yazar: İki (ya da üç) yazara ait yapıtların künyesi şu şekilde gösterilir:

Altun, Şafak ve Cenk Sarıoğlu. Türk Popüler Tarihinde İlkler. İstanbul: Alfa Yayınları, 2006.

Üçten fazla yazar: Üçten fazla yazara ait bir kitabın künyesinde ya bütün yazar adları kitaptaki sırasıyla verilir ya da ilk yazar adından sonra ve diğer. ifadesi kullanılır.

Oğuz, M. Öcal ve diğer. Halkbiliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 1. Ankara: Geleneksel Yayınları, 2006.

Makale vd.: Tek tek şiir, öykü, makale, kitap bölümü, mektup, konferans, konuşma, söyleşi ve kişisel görüşme "kısa yapıt" sayılır ve başlıkları çift tırnak içinde yazılır. Ansiklopedi maddelerine yapılan göndermelerde madde adı ansiklopedide yer aldığı gibi yazılır (ör. "Özlü, Tezer"). Söyleşilerin ve yayımlanmamış tezlerin künye bilgileri aşağıdaki örneklerdeki gibi verilir.

Düzgün, Dilaver. "Âşıklık Geleneginin Değişim ve Dönüşüm Sürecinde Barış Manço Olgusu". Millî Folklor 84 (Kış 2009): 42-51.

Özkan, Tuba. "Bey Böyrek Anlatılarının Kahramanın Yolculuğu Açısından İncelenmesi". Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi, 2006.

Güzel, Abdurrahman. "Prof. Dr. Abdurrahman Güzel İle Söyleşi". Söyleşiyi yapan: Tuba Saltık Özkan. Millî Folklor 68 (Kış 2005): 13-17.

Aynı Yazara Ait Birden Fazla Yapıt: “Seçilmiş Bibliyografya”da aynı yazarın birden fazla yapıtına yer verildiğinde yapıt adları tarih sırasına göre değil alfabetik sıraya göre listelenir. Böyle durumlarda yazar adı ve soyadı tekrar edilmez; bunun yerine (— . şeklinde) yan yana iki uzun çizgi ve bir nokta koyulur; ardından yapıt adı ve diğer bilgiler verilir. Aşağıdaki örnek izlenmelidir.

Günay, Umay. Türklerin Tarihi. Ankara: Akçağ Yayınları, 2006.

— . Türk Kültürüne Eleştiri. Ankara: Akçağ Yayınları, 2009.

Elektronik Ortamdaki Metinler: Elektronik ortamdaki metinlerin kaynak olarak gösterilmesinde, güvenilirlik açısından, yazarı, başlığı ve yayım tarihi belirtilmiş olanlar tercih edilmelidir. Künye bilgileri şu sırayı izler: yazar adı; metnin başlığı; varsa kaynağın tarihi; erişim tarihi; sitenin adresi. Aşağıdaki örnek izlenmelidir.

Temelkuran, Ece. “Geleneksiz Kadınlar” (06 Ekim 2006) 16 Şubat 2010.

<<http://www.milliyet.com.tr>>

Ses ve Görüntü Kayıtları: Ses ve görüntü kayıtlarına yapılan göndermelerin künye bilgileri yazılırken, katkısı öne çıkarılacak kişinin (yönetmen, senarist, oyuncu, yazar, besteci, şarkıcı, vb.) soyadı ve adından sonra yapıtın başlığı, katkısı bulunan diğer kişi ya da kurumlar, formatı (plak, videokaset, VCD, DVD, vb.) ve yayım ya da dağıtım bilgileri verilir.

Akay, Ezel, yön. Karagöz Hacivat Neden Öldürüldü?. Sen. Ezel Akay, Levent, Kazak. Oyun. Beyazıt Öztürk, Haluk Bilginer, ve diğer. DVD. Özen Film, 2006.

Yabancı Dillerdeki Yayınlar: Türkçe dışındaki kaynakların künyelerinde, editörü, çevirmeni, cilt ve baskı sayısını gösteren ifadeler Türkçeleştirilir. Şehir adlarının Türkçe kullanımlarına yer vermeye özen gösterilir (ör. Londra).

F) Dipnot: Kaynak gösterme dışında kalan ve makalenin ana konusu ile dolaylı bağlantısı olan açıklamalar, birden başlayarak dipnot kullanmak suretiyle yapılabilir. Dipnotlar, makaleden sonra ve kaynakçadan önce topluca yer almalıdır ve 10 punto yazılmalıdır.

G)Yazıların Gönderilmesi: Yukarıda belirtilen ilkelere uygun olarak hazırlanan yazılar, gelenekselyy@yahoo.com adresine gönderilir. Eğer editörlük ve hakemler tarafından düzeltme istenmiş ise, yazar düzeltmelerin yapıldığı yeni biçimi aynı adrese en geç bir ay içinde gönderir. Aksi durumda yayından vazgeçtiği değerlendirilerek yayım süreci sonlandırılır.

H) Editörlük Düzeltmeleri: Yayım aşamasında esasa yönelik olmayan küçük düzeltmeler Editörlük birimi tarafından yapılabilir. Bu düzeltmelerde TDK Yazım Kılavuz ve Sözlükleri esas alınır.

I) Telif Hakkı: Yayınlanan yazıların telif hakkı Millî Folklor Dergisi'ne devredilmiş sayılır. Yazıların düşünsel ve bilimsel, çevirilerin ise hukukî sorumluluğu yazarlarına/çevirmenlerine aittir. İki ve daha fazla yazarlı yazılarda yazının telif sorumluluğu birinci yazara aittir. Dergide yayımlanan yazı ve fotoğraflar kaynak gösterilerek alınabilir.

MİLLÎ FOLKLOR

An international and Quarterly Journal of Cultural Studies

The publication principles information

for the contributors

General Principles: As an International Folklore Journal, *Millî Folklor*, has been issued as a quarterly journal published as Spring, Summer, Fall and Winter issues. The issues of every two years form a volume. In the end of every two years an index of published articles is prepared, and added to the Winter issue. The journal has been mailed to its members and interested people within following twenty days of its publication. The

articles which were published before one year can be read online for free on <<http://www.millifolklor.com>> website, other articles' only abstracts are published on the website.

Objectives: a) Publishing the folklore and intangible cultural heritage (ICH) research and scholarly studies in Turkey and other Turkic countries within the “cultural studies” methods, and also elevate these studies from local level to national level and from

national level to regional and international level, b) Closely follow up the scholarly works on folklore and intangible cultural heritage, c) Publishing any kinds of scholarly articles on folklore and ICH which contribute theoretical and methodic perspectives for folklore and the Convention for the Safeguarding of Intangible Cultural Heritage -in Turkish (or other Turkic dialects as long as they are written in Latin script), or in a language that is commonly used as the language of international journals (French, English and Spanish).

Subjects: The articles may deal with any subject matter ranging from field collecting, evaluating and studying materials from the folklore of Turkey and Turkic World, to such issues concerning specifically folklore and ICH theories and methods within the cultural studies context.

Content: a) Original research articles that are based upon a research and filling a gap in their field of study, b) Reviews that introduce and criticize new works, and contribute to the development of field of study, c) Literary translations of the articles on folklore which shed new light on and help the theoretical and methodic development of Turkish culture, folklore and ICH studies, d) Articles that contain material collected directly from oral sources and manuscripts are accepted for publication.

It should be noted that an article submitted for publication in *Milli Folklor* should not have previously been published, the papers presented in scholarly meetings are not accepted for publication either. Only two articles of a writer can be published in the journal in one year.

Evaluation of the Articles Sent for Publication: The articles sent for publication in *Milli Folklor* are first examined by the Editorial Board of the journal in accordance with the articles aim, subject, content and writing styles. The articles found publishable by the Editorial Board are sent for evaluation of two judges who are nationally or internationally recognized by their works and studies in the field of folklore. The Board does not send the names of the authors to the judges, and the judges' reports are kept for two years. If one of the two judges approves and another disapproves the article's publication, the article is sent to a third judge.

The authors should pay attention to the suggestions and correction advice of the judges and Editorial Board. If an author does not share the views of the judges or the Editorial Board, he/she may present a report on the points where he/she does not agree. The articles completing these processes are put in to the publication order. The final copy of the article is sent to the author for approval, within a given time-frame.

General writing Rules: The major rules to be followed in the articles submitted for publication in *Milli Folklor* are listed below:

A)Title: The title of an article should not be more than 12 words, it should be bold, capitalized. If the language of the article is French, English or Spanish the second language of the article should be Turkish. The title's Turkish translation should also be written under the original one, and it should also be bold, but not capitalized.

B) The Name of Author: The author's name should be bold and placed under the title. The professional title should be marked with a star and explained at the bottom of the first page.

C)Abstract: Every article must be submitted with an abstract. The abstract should provide information on the professional aims of the article, and should be between 200 words. The abstract should not include any kinds of bibliographies, figures, notes etc. The author(s) must present five to ten key-words. Key words must exclude words used in the title and choose carefully to reflect the precise content of the paper. The abstract and key words must be both in original language of the article and standard Turkish.

D)The Text of Article: The articles must be typed as 12 punt with 2 spaces. An article should not contain more than 5000 words. It should be written by MS word program, and the chosen characters should be Times New Roman or Arial. An article should begin with an introduction which should include the main thesis of the article, the development part should include observations, interpretations, citations, and discussions, (and may be divided into and supported by subtitles). In the conclusion part, the results should be explained and supported by suggestions.

E) Citations and Bibliography: The MLA (Modern Language Association) citation style is preferred but other scientific citation styles are also accepted.

G)Footnotes: The explanations need to be mentioned other than showing a cited source should be marked by footnotes following from the number one. The footnotes should be placed following the main text of an article and before the bibliography, and they should be written in 10 punt.

H) Submission: An article conforming the above mentioned criteria should be sent

to the gelenekselyy@yahoo.com e-mail address. Following the evaluation of the judges, if some corrections asked from the author, the author needs to send a new copy to same addresses within a month. During the process of publication, minor changes that have nothing to do with the main structure of the article may be made by the Editorial Board.

I) Authors' right: The juridical rights and responsibilities of the published articles and translations belong to the authors/translators.

MİLLÎ FOLKLOR

Revue internationale et trimestrielle d'études culturelles Les principes de publication

Les principes générales : *Millî Folklor* est une revue des arts et traditions populaire et du patrimoine culturel immatériel (PCI) centrée sur la Turquie et les pays qui parlent la langue turque, créée en 1989. Ouverte à la recherche internationale et aux autres disciplines de sciences sociales et humaines, *Millî Folklor* publie les articles des auteurs turcs et étrangers, folkloristes, ethnologues, anthropologues et les chercheurs travaillant sur le PCI. *Millî Folklor*, paraît aux mois de mars (numéro de printemps), juin (numéro d'été), septembre (numéro d'automne) et décembre (numéro d'hiver). Tous les deux ans forment un volume. À la fin de tous les deux ans un index des articles édités est préparé, et ajouté au numéro d'hiver. La revue est expédiée à ses membres et personnes intéressées dans vingt jours de sa publication. Les articles, qui ont été édités, peuvent être lus en ligne du site Web de *Millî Folklor*, <<http://www.millifolklor.com>>

Note à l'attention des auteurs: Les articles peuvent traiter n'importe quels thèmes concernant les arts et traditions populaires et du PCI de la Turquie et des communautés turcophones. La revue peut publier n'importe quels genres d'articles scientifiques sur les arts et traditions populaires et le PCI qui contribuent des perspectives théoriques et méthodiques, en turc (ou d'autres dialectes

tant qu'ils sont écrits en manuscrit latin), ou dans une langue internationale en manuscrits latin (anglais, espagnol et français).

Tout article doit être proposé à la rédaction de *Millî Folklor* sous la forme d'un manuscrit de 5 000 mots dont la version, saisie sur Word, doit être adressée en document attaché (.doc) par le courrier électronique à <gelenekselyy@yahoo.com>. L'auteur veillera à préciser son rattachement institutionnel et ses adresses électronique et postale. Le texte doit être saisi en corps 12 et double interligne (de préférence en Times New Roman ou Arial) sans autre enrichissement typographique que l'emploi de l'italique. Il doit comporter un seul niveau d'intertitres courts, des notes en numérotation continue, l'ensemble des références bibliographiques en fin d'article, ainsi qu'un titre en deuxième langue et un résumé (en deux langues) de 200 mots maximum accompagné de cinq mots clés (en deux langues). Le renvoi aux ouvrages de références dans le texte courant et les notes se fait par la simple mention du nom d'auteur, de la date de parution et, le cas échéant, du numéro des pages citées. Les articles refusés ne sont ni conservés ni retournés.

Les droits et les responsabilités juridiques des articles et des traductions édités appartiennent aux auteurs/aux traducteurs.